

Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek! ... Csak oda küld az Úr áldást és életet mindenkor. (Zsoltárok 133)

Testvérek. Így szólítjuk egymást a keresztyén közösségben igazából már Jézus óta: az Újszövetség mintegy negyven alkalommal használja ezt a kifejezést a ez első gyülekezet tagjaira: akik Jézusban Isten gyermekei lettek, azok testvérekké váltak. De tudjuk, azt is, hogy ahogy a vér szerinti testvérek között sincs mindig teljes összhang, úgy igaz ez az Isten népe közösségére is. Ahogy Jézus tanítását most is olvastuk, abban is szóba kerül olyan helyzet, amikor egyet nem értés, sértődés, vétkek nehezítik a testvérek közötti összhangot. Az Úr is fontosnak tartotta ebben tanítani az övéit, már az első tanítványoktól kezdve, mi is vegyük fel ezt a tanítást, mert ma sincs másként: Isten áldása a rá hallgatókhoz érkezik!

Gyönyörűséges, dicséretre méltó – szól az ősi zsoltár egy olyan közösséget megszólítva, ahol egyetértés van. És legyen ez inkább a kiinduló pontunk... olyan sokszor van, amikor valami rossz, valami bűn kerül a középpontba, most vegyük észre azt is, amikor az Úr Isten dicsér, amikor azt mondja: *ez így helyes, jól csináljátok!* Vagy példaként állít mások elé azt mondva: *látjátok, így kell ezt!* Ilyen is van Isten igéjében, legyen így a tanításban is. Isten gyönyörködik abban, amikor rend van az életünkben. Amikor békesség van a falakon belül: legyen ez igaz családi életünkre, a gyülekezetre, legyen ez igaz munkatársi közösségre.

Az elmúlt években több közénk látogató lelkipásztor, vendég valami hasonlót fogalmazott meg: hogy látszik, hogy egység van közöttünk, s tudjuk, még ha vannak is helyzetek, amikor ez a békesség próbatétel alatt van, akkor is idővel helyükre kerülnek a dolgok. Jó, ha az Isten békessége és áldás meglátszik rajtunk. Arra persze vigyáznunk kell, hogy ne tegyen mindez elbizakodottá, tudva, hogy ez nem tőlünk van, hanem ajándékba kaptuk: Isten Szentlelkének munkája által, de jó tudatában lennünk és tudatosan élnünk vele, hogy áldást és életet oda küld az Úr, ahol egyetértés van: ha az emberek egy akaratot vannak.

Mi más lehet ez az egy akarat, amit mindannyian Jézustól kaptunk. Mert nélküle aztán annyi felé szaladnánk, ahányan vagyunk! De ő az, aki egy irányba vezet minket. Egyedül ő az igazán, akiben a közösség tagjai, a testvérek egymásra találhatnak! Ezt már az Újszövetség igéiből ismerjük és tudhatjuk, amikor Isten arról tanít minket, hogy Isten népének közössége úgy épül fel, hogy annak Isten adott egy fő igazodási pontot. Ez nem más, mint Jézus, aki a biztos alapot jelenti számunkra. A közösséget alkotó 'élő kövek' pedig hozzá igazodnak, s így lesz minden közöttünk Istenhez igazított, amiből áldás és élet fakad. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Alkalmak

Délután 15 órakor Dunaújvárosban beiktatják lelkipásztori tisztébe Czeglédi Péter Pál nagytiszteletű urat. Isten áldását kérjük az ottani közösség életére!

Kedden 18 órakor tartjuk a Szolgálók óráját. Témáink a nyári gyermektábor összegzése, valamint a szeptember 10-12-i gyülekezeti hétvége szervezésének kérdései lesznek. Szeretettel várjuk a szolgálatra jelentkezőket!

Vasárnap 10 órakor istentiszteletet tartunk, melyet presbiteri gyűlés követ.

2. Az adakozásról ne feledkezzünk meg: Isten dicsőségére és országa építésére az elmúlt héten összesen 18.000 Ft perselyadomány érkezett. Isten áldása van a jókedvű adakozók életén!

Az Úr Jézus legyen életünknek és gyülekezetünknek őriző pásztor!